

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/198/2016
Identifikačné číslo spisu:	7715210313
Dátum vydania rozhodnutia:	25.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Eva Sakálová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7715210313.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu M., bývajúceho v T., zastúpeného Mgr. Štefanom Jakabom, advokátom so sídlom v Košiciach, Žižkova 6, proti žalovanému Agropotravinárskemu družstvu Malčice, so sídlom Malčice, IČO: 31 713 891, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Illeš, Šimčák, Brösl, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Štúrova 27, o nahradenie prejavu vôle a o nariadenie predbežného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 10 C 263/2015, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 18. novembra 2015 sp. zn. 11 Co 552/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach uznesením z 18. novembra 2015 potvrdil uznesenie Okresného súdu Michalovce z 1. júla 2015 č. k. 10 C 263/2015 - 33 a to vo výroku, ktorým súd prvej inštancie nariadil predbežné opatrenie zakazujúce žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami a v rozsahu špecifikovanom vo výroku uznesenie. Takto rozhodol, keď mal za to, že súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zistil rozhodujúce skutkové okolnosti a na ich podklade dospel k správne právnemu záveru o splnení zákonných predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia podľa § 102 ods. 1 v spojení s § 76 ods. 1 písm. f/ O. s. p., pričom správne sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (§ 76 ods. 4 O. s. p.).

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej len „dovolateľ“). Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., t. j. odňatím možnosti účastníka konať pred súdom, pretože rozhodnutie odvolacieho súdu považoval za nepreskúmateľné. Podľa dovolateľa odvolací súd nezdôvodnil svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom zo všetkých relevantných a právnych hľadísk, ktorých posúdenie bolo nevyhnutné pre záver o dôvodnosti nariadenia predbežného opatrenia. Rozhodnutie odvolacieho súdu podľa názoru dovolateľa len v minimálnej miere obsahuje vysvetlenie, v

čom tento súd vidí nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, či otázky ujmy, ktorá by mohla nariadením predbežného opatrenia žalovanému vzniknúť. Odvolací súd na žiadny z rozhodujúcich odvolacích argumentov žalovaného nedáva žiadnu odpoveď, čo dovolateľ považuje za porušenie práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, ktorého súčasťou je aj právo na zodpovedanie aspoň hlavných argumentov uplatnených daným účastníkom konania. Uvedené dôvody považoval žalovaný za dôvody dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ a c/ O. s. p.

3. Žalobca sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok; ďalej len „C. s. p.“), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (žalovaný, ďalej aj „dovolateľ“) zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ O. s. p.).

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016 za účinnosti zákona č. 99/1963 Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 239 O. s. p.

6. Dovolanie žalovaného smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu upravuje § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Podľa výslovného znenia § 239 ods. 3 O. s. p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu, vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

7. Keďže v prejednávanej veci je dovolaním žalovaného napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v § 239 ods. 3 O. s. p. ako rozhodnutia, proti ktorým nie je dovolanie prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovaného z § 239 O. s. p. vyvodit' nemožno. Dovolanie by bolo prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. Takúto vadu konania ale dovolací súd nezistil.

8. Pokiaľ dovolateľ tvrdí, že potvrdzujúcim uznesením súdu prvej inštancie odvolacím súdom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v dôsledku jeho nedostatočného odôvodnenia, je potrebné poukázať na to, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. Toto stanovisko bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016.

9. Najvyšší súd stotožňujúc sa v preskúmvanej veci so závermi, na ktorých spočíva predmetné stanovisko, skúmal, či v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy by nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladala vada konania v zmysle § 237 ods. 1. písm. f/ O. s. p. Dovolací súd však nezistil, že by o takýto prípad v prejednávanej veci išlo; odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie.

10. Dovolateľ namietal i nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2. písm. c/ O. s. p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je

omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným odvolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 ods. 1 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby boli tvrdenia dovolateľa o existencii tohto dovolacieho dôvodu opodstatnené (najvyšší súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p.

11. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť z § 239 O. s. p. a ani z § 237 ods. 1 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ O. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.